

Geachte heer /mevrouw,

15 juli 2020

Elk kind, is anders en ontwikkeld zich anders en daar horen verschillende vormen van leren bij. De mogelijkheid tot het bieden van thuisonderwijs in de Nederlandse maatschappij vind ik daarom van cruciaal belang. Met het wetsvoorstel dat nu op tafel ligt, worden echter belangrijke aspecten uit het thuisonderwijs weggehaald.

Voor mij is de hoofdzaak bij een nieuwe ontwikkeling, dat je kan leren in vrijheid, met nieuwsgierigheid en motivatie. Op je eigen tempo, met de juiste mensen om je heen, die je verder kunnen helpen in die ontwikkeling door de manier waarop zij je informatie toereiken. Komt dit niet uit het kind zelf, dan wordt het gewoon weer vergeten en mogelijk opgeslagen als iets vervelends. Ieder mens leert op een andere manier en elk mens heeft hier een eigen ritme in. Wanneer een kind zich in het regulieren schoolsysteem bevindt, is het zich geacht aan te passen aan het tempo en regels van die school, docent en een strak uitgewerkt leerplan, met deadlines en eisen en enorme verwachtingspatronen. Niet gericht op de individuele leerweg van elk specifiek kind maar naar de standaards en efficiëntie van het grote goed. Geen enkele mogelijkheid op het inspelen van de ontwikkeling van het kind en de mogelijke behoefte en verandering van zijn/haar manier van leren. Want alles is al vast gehamerd en niet voor een week, dag of, maand maar voor de gehele school periode die het kind voor zich heeft liggen.

Door de wetwijziging door te voeren waarin alles verantwoordt moet worden met lesplannen e.d. die worden vergeleken met het algemene schoolsysteem, en er met name toetsmomenten worden ingevoerd die verbonden zijn aan leeftijd en niet aan waar het kind zich qua ontwikkeling bevindt, vind ik dat u meerdere stappen terug doet in de mogelijkheid het kind op zijn/haar individuele manier te kunnen laten ontwikkelen en de stappen te kunnen zetten die daarin mogelijk worden geacht. Het wordt namelijk vergeleken met een systeem, waarbij al duidelijk is dat de ouder/verzorger zich daar niet in kan vinden, omdat het niet past bij de visie van de ontwikkeling van dit specifieke kind.

Als we terugkijken naar onze levens hebben wij niet van een specifiek persoon alles geleerd. Er zijn altijd meerdere mensen geweest die ons hebben vergaard met nieuwe kennis. Het blijft ons bij omdat die specifieke persoon een verbinding had met een specifiek onderwerp, een beleving, ervaring, passie en begrip. Daarnaast heb je ook de andere kant waarin iemand je honderden keren iets kan uitleggen maar het kwartje gewoon niet valt, tot dat je iemand anders tegenkomt. Deze persoon gebruikt andere woorden, metaforen of vergelijkingen waardoor er meerdere deuren open gaan.

Met het nieuwe wetsvoorstel wat er nu ligt, waarin nog maar een verzorger de mogelijkheid krijgt zijn/haar kind te helpen bij hun ontwikkeling, ontnem je deze gehele ervaring. Door geen ruimte te geven aan externe personen beperk je het kind, in mijn ogen, van de mogelijkheid om in de breedste zin van het woord nieuwe kennis en inzichten op te doen maar zich ook sociaal-emotioneel verder te ontwikkelen.

Het is bewezen dat een kind op vele vlakken belangrijke ontwikkelingen doormaakt, wanneer het zich in een sociale omgeving bevindt. Door het doceren van meerdere kinderen buiten het gezin te verbieden creëer je juist een geïsoleerde situatie. Het wordt altijd voorop gesteld dat kinderen naar school moeten vanwege het sociale contact. De geloofsovertuiging neemt ook niet weg dat men sociale contacten wel degelijk belangrijk vindt, het heeft bezwaar tegen het geven van de manier van onderwijs. Deze maatregel die er nu ligt, gaat dus ten kosten van de ontwikkeling van het kind ipv waarborgen van de ontwikkeling, zoals jullie betogen in het voorstel.

Ik hoopte van harte dat jullie bereidt zijn nogmaals naar het wetsvoorstel te kijken wat er nu ligt. En de reacties en brieven die er zijn geschreven serieus te nemen. Want deze komen van mensen die ervaring hebben met thuisonderwijs, die vergelijkingen kunnen leggen tussen de twee visies van onderwijs en die komen uit de praktijk en niet uit een theoretisch boekwerk.